

Les dotze princeses ballarines

En un regne llunyà, situat en una vall entre muntanyes cobertes de bosc, hi havia un castell on vivia el rei Enric amb les seves dotze filles, les princeses. Cadascuna d'elles era coneguda per la seva bellesa i gràcia, però sobretot per la seva passió pel ball. Les princeses, des de l'Elisenda, la més gran, fins a la petita l'Eulàlia, passaven hores ballant en les sales del palau.

Els habitants del regne sempre havien admirat les princeses, però un misteri va començar a envoltar-les. Cada matí, es trobaven les seves sabates de ball completament desgastades, com si haguessin ballat tota la nit. Però, com era possible si les princeses rompien tancades en les seves habitacions, vigilades per la guàrdia del rei?

El rei l'Enric, preocupat i confós, va decidir fer un anunci a tot el regne: "Aquell que pugui descobrir el secret de les meves filles i per què les seves sabates apareixen desgastades cada matí, podrà escollir a una d'elles com a esposa i heretarà el tron. Però, si fracassa en tres dies, haurà de marxar per sempre."

Molts prínceps i cavallers van intentar el desafiament, però tots van fracassar. Després de passar la nit en una habitació propera a la de les princeses, cap d'ells va poder descobrir el misteri, caient en un

son profund del qual no es despertaven fins al matí.

Un dia, un jove soldat anomenat l'Arnau, que havia estat ferit en batalla i ja no podia lluitar, va decidir provar sort. Caminant cap al castell, va trobar-se amb una anciana que li va donar una capa invisible i un consell: "No beguis el vi que les princeses t'oferiran aquesta nit, i posa't la capa quan comencin a moure's."

L'Arnau, agraït, va acceptar els regals de l'anciana i va continuar el seu camí cap al castell. Quan va arribar, el rei l'Enric el va rebre i el va informar sobre les normes del desafiament. L'Arnau va ser conduït a la seva habitació, al costat de la de les princeses.

Aquella nit, l'Arnau va seguir el consell de l'anciana i va fer veure que bevia el vi, però en realitat no va engolir ni una gota. Quan les princeses van pensar que estava profundament adormit, van començar a moure's. L'Arnau, ràpidament, es va posar la capa invisible i les va seguir.

Les princeses, una per una, van tocar una paret secreta en la seva habitació, que es va obrir revelant un passadís ocult. L'Arnau, fascinat, les va seguir en silenci. El passadís els va portar a un bosc encantat on lluïa la lluna plena. Allà, les princeses van trobar dotze prínceps que les esperaven per ballar.

L'Arnau va observar com les princeses ballaven amb alegria i passió, sense preocupacions ni temors. Les sabates de les princeses es desgastaven a mesura que la nit avançava, ballant sense parar. Quan va arribar l'alba, les princeses van tornar al castell, esgotades, però feliços, sense adonar-se que l'Arnau les havia seguit.

L'endemà, l'Arnau va explicar al rei l'Enric tot el que havia vist. El rei, sorprès i al mateix temps alleujat de conèixer el secret, va complir la

seva promesa. L'Arnau va escollir la princesa que més l'havia captivat, l'Agnès, la tercera de les germanes, coneguda per la seva intel·ligència i bondat.

L'Arnau i l'Agnès es van casar en una gran celebració que va durar diversos dies. Les princeses van poder continuar ballant, però aquesta vegada sense secrets ni misteris. El regne va celebrar la unió del soldat i la princesa, i des d'aquell dia, les nits de ball al castell van ser obertes a tots els habitants del regne.

Així acaba la història de "Les Dotze Princeses Ballarines", un conte de màgia, amor i misteri. Les princeses van aprendre la importància de la llibertat i la confiança, mentre que l'Arnau va descobrir que, malgrat les adversitats, sempre hi ha un camí cap a la felicitat i l'amor. I el regne, sempre recordarà la història de les seves princeses ballarines, que van ballar fins a l'alba, lliures i feliços, sota el cel estrellat.